

EUROOPA KOHTU OTSUS

24. mai 1977*

Kohtuasjas 107/76,

mille esemeks on Euroopa Kohtule EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel Oberlandesgericht Karlsruhe esitatud taotlus, millega soovitakse saada nimetatud kohtus pooleli olevas vaidluses järgmiste poolte vahel:

Hoffmann-la Roche AG, Grenzach-Wyhlen (Saksamaa),

ja

Centrafarm Vertriebsgesellschaft Pharmazeutischer Erzeugnisse mbH, Bentheim (Saksamaa),

eelotsust nimetatud asutamislepingu artiklite 30, 36, 86 ja 177 tõlgendamise kohta,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president H. Kutscher, kodade esimehed A. M. Donner ja P. Pescatore, kohtunikud J. Mertens de Wilmars, M. Sorensen, A. J. Mackenzie Stuart, A. O'Keefe, G. Bosco ja A. Touffait,

kohtujurist: F. Capotorti

kohtusekretär: A. Van Houtte,

on teinud järgmise

otsuse

[...]

Põhjendused

1. 7. oktoobri 1976. aasta määrusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 17. novembril 1976, esitas Oberlandesgericht Karlsruhe EMÜ asutamislepingu artikli 177 alusel kolm eelotsuseküsimust selle artikli kolmanda lõigu tõlgendamise ja mõnede teiste asutamislepingu sätete, eriti artiklite 36 ja 86 tõlgendamise kohta, seoses nende mõjuga kaubamärgiõiguste kaitsele.

---

* Kohtumenetluse keel: saksa.

Need küsimused on tõusetud menetluses, mille algatas Saksamaa kohtus üks ettevõtte, kes väitis, et ühe teise ettevõtte tegevus on rikkunud tema poolt teatud farmaatsiatoote suhtes teostatavaid kaubamärgiõigusi, ning kes taotles teisel ettevõttel vaidlusaluste kaubamärkide kasutamise keelamises seisneva esmase õiguskaitsemeetme ("einstweilige Verfügung") rakendamist.

Sellekohase Landgericht Freiburg'i otsuse peale esitati apellatsioon Oberlandesgericht'ile, kes esitas enne otsuse langetamist Euroopa Kohtule kolm eespool mainitud eelotsuseküsimust.

2. Esimese küsimusega küsib Oberlandesgericht, kas siseriiklik kohus on EMÜ asutamislepingu artikli 177 kolmanda lõigu kohaselt kohustatud

"taotlema Euroopa Kohtult eelotsust ühenduse õiguse tõlgendamise kohta, kui vastav küsimus tõusetub esmase õiguskaitsemeetmete kohaldamise menetluses ("einstweilige Verfügung"), kus esmase meetmete kohaldamise otsustanud kohtu otsust ei saa enam edasi kaevata, ent kus samas on pooltel võimalik algatada esmase meetmete kohaldamise menetluses käsitletud küsimuse osas üldmenetlus, kus vajadusel tuleb EMÜ asutamislepingu artikli 177 kolmanda lõigu kohaselt eelotsusetaotlus esitada."

3. Saksa tsiviilseadustik annab pädevale kohtule võimaluse määrata teatud ohustatud õiguste kaitseks lihtmenetluses esmane õiguskaitsemeetme.

Asjas suulise arutamiseteta tehtud kohtumääruse peale võib kaotanud pool kaevata samale kohtule edasi kaevata ning selle otsuse peale võib omakorda esitada apellatsiooni kõrgema astme kohtusse, kes teeb esmase õiguskaitsemeetme taotluse kohta lõpliku otsuse, mille peale pooled selles menetluses kolmanda kohtuastme poole pöörduda ei saa.

Pool, kelle vastu ajutise õiguskaitsemeetme määrus tehakse, võib siiski esimese astme kohtule esitatud taotlusega nõuda, et hageja algataks menetluse põhikohtuasjas, millele kohalduvad tavapärase tsiviilmenetluse sätted.

Kuigi sageli juhtub, et esmase õiguskaitsemeetme kohta tehtud otsust aktsepteeritakse vaidluse lahendusena, eriti tööstus- ja kaubandusomandi kaitse puhul, ei puudu võimalusel algatada põhikohtuasja menetlust või kohustada vastaspoolt seda algatama sugugi praktiline tähtsus.

Poolte poolt Euroopa Kohtule antud andmetest selgub, et käesolevas asjas põhikohtuasja menetlus tõepoolest algatati.

4. Asutamislepingu artikli 177, mis puudutab Euroopa Kohtu pädevust teha asutamislepingu tõlgendamist ja ühenduse teiseste õigusaktide kehtivust ja tõlgendamist käsitlevaid eelotsuseid, kolmandas lõigus sätestatakse :

"Kui mingi niisugune küsimus kerkib üles poolelioleva kohtuasja käigus liikmesriigi kohtus, mille otsuste peale ei saa siseriikliku õiguse järgi edasi kaevata, siis peab nimetatud kohus saatma asja Euroopa Kohtusse."

Oberlandesgerichti esimene küsimus puudutab ainult seda sätet, jättes kõrvale teise lõigu, mis näeb liikmesriikide muudele kohtutele ette võimaluse, kuid mitte kohustuse taotleda Euroopa Kohtult eelotsust.

Kuigi Euroopa Kohtul ei paluta käesolevas asjas otsustada teise lõigu tõlgendamise üle, tuleb siiski märkida, et on selge, et siseriikliku menetluse lühidusest ja kiireloomulisusest hoolimata võib selle lõigu alusel Euroopa Kohtu poole pöördumist õigustatuks lugeda iga kord, kui siseriiklik kohus peab seda vajalikuks.

5. Artikli 177 kontekstis, mille eesmärk on tagada, et ühenduse õigust tõlgendataks ja kohaldataks kõigis liikmesriikides ühetaoliselt, on kolmanda lõigu eesmärk vältida just seda, et mõnes liikmesriigis tekiks ühenduse õigusele vastukäiv kohtupraktika.

Esmaseid õiguskaitsemeetmeid puudutavates kiireloomulistes ja lihtmenetlustes – nagu näiteks käesoleval juhul – on sellest eesmärgist tulenevaid nõudeid täidetud, kui kas igal juhul või kaotanud poole nõudel tuleb algatada põhikohtuasja tavamenetlus, mis võimaldab kõik lihtmenetluse käigus ajutiselt lahendatud õigusküsimused uuesti üle vaadata.

Neil tingimustel on artikli 177 kolmanda lõigu erieesmärk kaitstud sel teel, et Euroopa Kohtult eelotsuse taotlemise kohustus kohaldub põhikohtuasja menetluses.

6. Seega tuleb esitatud küsimusele vastata, et asutamislepingu artikli 177 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et siseriiklik kohus ei ole kohustatud esitama Euroopa Kohtule selles artiklis märgitud tõlgendamist või kehtivust puudutavaid küsimusi, kui need tekivad esialgse õiguskaitsemeetme kohaldamise menetluses ("einstweilige Verfügung"), isegi kui selles menetluses tehtavat otsust ei saa enam edasi kaevata, tingimusel, et kumbki pool saab algatada või nõuda, et algatataks põhikohtuasja menetlus, mille käigus saab lihtmenetluses esmaselt lahendatud küsimuse uuesti läbi vaadata ning asutamislepingu artikli 177 alusel selle kohta eelotsusetaotluse esitada.

7. Oberlandesgericht palus, et Euroopa Kohus teeks teise ja kolmanda küsimuse kohta otsuse ainult siis, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav.

Kuna see küsimus sai eitava vastuse, pole käesolevas asjas teistele küsimustele vaja vastata.

Kohtukulud

8. Euroopa Kohtule märkusi esitanud Prantsuse Vabariigi valitsuse, Saksamaa Liitvabariigi valitsuse ja Ühendkuningriigi valitsuse ning Euroopa Ühenduste Komisjoni kohtukulud ei hüvitata.

Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus siseriiklikus kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS,

vastates küsimustele, mille Oberlandesgericht Karlsruhe esitas talle 14. oktoobri 1976. aasta määrusega, otsustab:

Asutamislepingu artikli 177 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et siseriiklik kohus ei ole kohustatud esitama Euroopa Kohtule selles artiklis märgitud tõlgendamist või kehtivust puudutavaid küsimusi, kui need tekivad esialgse

õiguskaitsemeetme kohaldamise menetluses ("einstweilige Verfügung"), isegi kui selles menetluses tehtavat otsust ei saa enam edasi kaevata, tingimusel, et kumbki pool saab algatada või nõuda, et algatataks põhikohtuasja menetlus, mille käigus saab lihtmenetluses esmaselt lahendatud küsimuse uuesti läbi vaadata ning asutamislepingu artikli 177 alusel selle kohta eelotsusetaotluse esitada.

Kutscher   Donner   Pescatore   Mertens de Wilmars   Sorensen

Mackenzie Stuart   O'Keefe   Bosco   Touffait

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 24. mail 1977 Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

A. Van Houtte

H. Kutscher